

Horlivá toužení po nebeském ráji

Adam Michna z Otradovic

S
Můj žá - dou - cí Bo - že vše - mo - hou - cí, když na tě v spo - mí - nám, od

A
Můj žá - dou - cí Bo - že vše - mo - hou - cí, když na tě v spo - mí - nám, od

T
Můj žá - dou - cí Bo - že vše - mo - hou - cí, když na tě v spo - mí - nám, od

B

6
S
lás - ky o - mdlí - vám, nic ne - mi - lu - ji nad te - be, při - jmi mně k so - bě do ne - be.

A
lás - ky o - mdlí - vám, nic ne - mi - lu - ji nad te - be, při - jmi mně k so - bě do ne - be.

T
lás - ky o - mdlí - vám, nic ne - mi - lu - ji nad te - be, při - jmi mně k so - bě do ne - be.

B

2. Když plesají a sladce zpívají
svatí andělové, nebeští žáčkové,
Jejich líbezná spívání
táhnou srdce k milování.

3. Kdež stromové, tu svatých stanové,
z zelených větviček jde tichý větříček,
všelikou žalost zahání,
ode všech neřestí chrání.

4. Jaro milé má kvítky spanilé,
lísteček nechřadne, travička nevadne,
věčnostalou zeleností
vzbuzuje svaté k radosti.

5. Mučedlníci, Boží služebníci,
v oděvu barveném, jak růže červeném,
co jasné slunce se stkvějí,
po ráji se procházejí.

6. Panicové, Boží miláčkove,
uprostřed bylinek vijí sobě vínek
z lístků nikdy neuvadlých,
z kvítků vůně rájské plných.

7. Panny bílé, tváří sličné, milé,
mezi liliemi, vonnými růžemi
přesladce spívajíc chodí,
Beránek Boží je vodí.

8. Každý svatý má příbytek zlatý,
z drahého kamení jejich jsou stavení
v arcirozkošných zahrádkách
při mnohých čerstvých studánkách.

9. V té radosti beze všech žalostí
vesele spívají a Boha vzývají.
Ó kyž s nimi věčně spívám,
tebe, Boha mého, vzývám.